گزارش خبر
NEWSREPORT

کد خبر: ۵۱۰۱۸۶
سه شنبه ۶ خرداد ۱۴۰۴ ۵:۳۳

فریاد محور ارتباطی فیروزآباد به جم بلند است که:

آیا فریادرسی هست به فریاد من که برای نجات جان شما انسان‌ها و پیشرفت‌های اقتصادی و آبادانی کشورتان بلند است برسد؟

چنانکه همگان می دانند من یکی از راه های شناسنامه دار با پیشینه چند هزارساله در جنوب ایران زمین هستم.

به گزارش گروه صنعت و تجارت پایگاه خبری گفتمان فارس، «سید عباس واعظی» فعال فرهنگی، مذهبی، سیاسی از شهر فال شهرستان مهر در یادداشتی به‌عنوان «فریاد محور ارتباطی فیروزآباد به جم بلند است که: آیا فریادرسی هست به فریاد من که برای نجات جان شما انسان‌ها و پیشرفت‌های اقتصادی و آبادانی کشورتان بلند است برسد؟»

نزدیک به سه دهه است که پس از اکتشاف میادین گازی در کنگان و جم و عسلویه در استان بوشهر و لامرد و مهر در استان فارس، وزارت نفت باهمکاری وزارت راه و شهرسازی بخاطر این که من نزدیکترین راه از کناره خلیج همیشه پارس و میادین نامبرده به شیراز هستم برای حمل و نقل ابزار والات حفر چاه های گاز و استخراج آن و نیز محصولات گازی و کارخانجات پتروشیمی و… نقشه بزرگراهی من از فیروزآباد به جم کشیده شد و از جم تا دارالمیزان هم زیرساخت بزرگراه آماده شد ولی از دارالمیزان تا فیروزآباد که کمتر از ۱۴۵ کیلومتر است مرا یک بانده دوطرفه ساختند.

از آن سالها تا به امروز از فیروزآباد تا جم من یک بانده دوطرفه حادثه خیز و پررفت‌وآمد در ۲۴ ساعت شبانه روز شرمنده رهگذران روی خودم هستم.

اگر در سی سال گذشته سالی ۵ کیلومتر به موازات من از فیروزآباد تا جم راه ساخته بودند امروزه من به صورت بزرگ راه فعال بودم حالا بودجه نداشتند و یا به علل دیگر از فیروزآباد تا جم به همین راه یک بانده دوطرفه حادثه خیز که غمگنانه باید بگویم تاکنون ده ها انسان جان عزیز خود را از دست داده و صدها خانواده در غم از دست دادنشان به سوگ نشسته و خانمانها از هم گسیخته شده است شاهد بوده ایم. بازده بی توجهی مسئولین مربوطه است.

علاوه براین که من راهی برای حمل و نقل ابزار و ادوات و محصولات گازی و پتروشیمی از میادین مذکوره تا شیراز و بالعکس هستم راه ارتباطی بنادر کناره خلیج همیشه پارس از شهرستان دیر تا شهرستان پارسیان در استان بوشهر و شهرستان های لامرد و مهر و فراشبند در استان فارس به شیراز نیز هستم تا آنجا که از آبان ماه تا نیمه اول فروردین ماه همه ساله سیل گردشگران از شیراز به کناره دریا از روی من رفت و آمد دارند. درست شبیه رفت و آمد خودروها در بزرگ راه های تهران به شمال.

هم اکنون رفت و آمد شبانه روزی اتوبوس‌های مسافری از شهرستانهای دیر و کنگان و جم و عسلویه و پارسیان و لامرد و مهر به شیراز و بالعکس و خودروهای شخصی و باربری و اتومبیل‌های سنگین وزن و سنگین بار قطار گونه پشت سرهم روبه روز پرشمارتر می شود.

ای کاش خبرنگار هنرمندی از آنچه گفته شد فیلمی تهیه می کرد به نظر وزیر محترم نفت که به منزله پدر برای من وزیر محترم راه و شهرسازی که به منزله مادرم هست می رسانید.

بدبختانه گویا من فرزند نامشروعی هستم که نه پدر حاضر است که او را به عنوان فرزندی بپذیرد و نه مادر که بابی مهری او را از نزد خود می راند.

نمی دانم چرا رئیس محترم جمهور و وزیران محترم نفت و راه و استاندار محترم فارس و دیگر مسئولین مربوطه که مرا می شناسند و اگر رئیس محترم جمهور بگوید من از اهمیت چنین راهی بی خبرم می شود از او پذیرفت ولی از وزیران محترم نفت و راه و شهرسازی و استاندار محترم فارس هرگز به چنین روزهای نکبت و بدبختی گرفتارم

گویا من بوسیله رندانی که از من خوششان نمی آید و خودشان هم کاره ای هستند و راه و چاه بلد هستند طلسم شده ام، طلسمی که جز با توجه مستقیم وزیران محترم نفت و راه و شهرسازی و استاندار محترم فارس شکسته نمی شود.

آه اگر آه من و ناله اگر ناله توست

آنچه البته به جایی نرسد فریاد است

پروردگارا دل خوانندگان این فریاد نامه را به نرمی گرای شاید این پیام را به ریاست محترم جمهور و وزیران محترم نفت و راه و شهرسازی و استاندار محترم فارس و دیگر مسئولین مربوطه برسانند.

ان‌شاءالله

بازگوکنند

سیدعباس واعظی